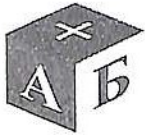

архітектура | будівництво

АБ

№ 12-13 (1197-1198), жовтень, 1999 рік.

Р О З П О Ч А В С Я Ч А С З Н А Н Ї !

Кожному з нас знайомий піднесений настрій цього незабутнього дня, забарвленого ароматом близької осені, яскравими астрами та георгінами в руках молоді. Особливо щемливе почуття відчуваєш, коли переступаєш поріг вузу, за яким - ЗНАННЯ. Інша справа - чи осягне їх кожний окремо. Але передчуття ЗНАНЬ мимоволі сприймається студентом як печатка повної зрілості. Нехай і майбутньої.

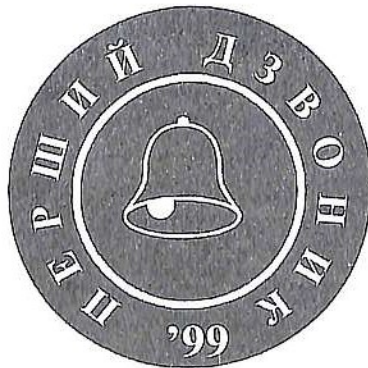
Тому хочеться побажати нинішнім і майбутнім студентам, щоб, попри всім труднощам навчання, попри, розжалуванням і можливим падінням, час, який відданий вузу, залишив вам все-таки ЗНАННЯ. Кожний візьме їх стільки, скільки захоче сам, скільки зможе умістити його свідомість. Нехай буде вона у вас емною, глибокою!

П Е Р Ш І С Т У Д Е Н Т И Н А Ц І О Н А Л Ь Н О Г О К Н У Б А

Актовий зал заповнений повністю. Це вперше прийшли в університет студенти I курсу. Разом з ними бачимо і дітей, і людей трохи старших. Це їх менші сестри і брати, а також батьки, багато з яких з хвилюванням дивляться навколо. Чому? Тому що вони - наші колишні випускники. Чую, як вони згадують прізвища своїх викладачів, обговорюють, хто з них був добрим, а хто і не зовсім...

Лунають фанфари. У зал входять чоловіки в чорних мантиях. Це ректор і декани наших факультетів. Ведучі розповідають про історію нашого вузу, якому в наступному році вже виповниться 70 років.

Але найзахопливіше про все повідав майбутнім випускникам сам

ректор вузу, професор Анатолій Михайлович ТУГАЙ. Дуже щиро привітав він молодих із успіхом, якого вони добилися у великій боротьбі в конкурсних іспитах і тепер стали студентами КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ будівництва і архітектури. «Разом із студентським

квитком. Ви сьогодні отримаєте права примножити традиції вузу, тому що звання студента не тільки почесне, а й відповідальне. Сьогодні ми вручаємо вам частинку долі.

Університет - це наукова установа, яка разом з вами створюватиме наукові творіння, в ній безпосередньо відчуватимете радість перших відкриттів, перших своїх здобуків. Наш університет - національна установа, в ній розробляються великі і складні наукові проблеми, які вирішуються не лише для нашої країни...»

Багато важливих порад надав Анатолій Михайлович першокурсникам. Він розповів і про спортивні змагання, і вечори, і про участь в творчих колективах університету: вокальній студії та театрі естрадних мініатур, школах сучасного та бального танцю, ансамблі

гітаристів та ін. гуртах. Але разом з тим «не хочеться про це говорити, але я мушу сказати: на жаль, 10 відсотків з вас не закінчать 1 курсу (шум у залі! - від ред.). З одного боку - складність навчання, а з другого - випадковість... в яку ви потрапили.

Хочу звернути вашу увагу, що у нас доброзичливе ставлення до молоді. Ми ставимося до студентів як до молодших колег, все робимо для того, щоб ви опанували науками, щоб могли взяти участь в науковій роботі. Будемо організовувати ваше навчання і досліди, піклуватимемося за вас. **Ваші ж обов'язки - добре вчитися, бути ввічливими, інтелігентними - бути СТУДЕНТАМИ».**

Почули першокурсники і про проректорів, деканів, їх заступників та інших наших співробітників. Деканів факультетів, на яких вчитимуться майбутні фахівці, ректор запросив на сцену, розповів про їх завдання і обов'язки, а також про те, кого готує кожний факультет.

В цей день привітати молодь прийшли і гості. Серед них перший заступник Голови Держадміністрації С. Т. СТАШЕВСЬКИЙ. Багато сердечних слів почули від нього. Після них із впевненістю можна сподіватися, що професію

обрали вірно, що робота буде, адже будівельники і архітектори завжди в країні потрібні. «Від Київського міського голови, керівництва Києва вітаю вас з початком навчального року, з першим кроком в нове тисячоліття як студентів, побажати вам і вашим близьким здоров'я на багато років, щастя та добробуту» - сказав С. Т. СТАШЕВСЬКИЙ.

Щирі слова почули першокурсники і від академіка, Заслуженого будівельника України, нашого випускника О. П. ГОРБАТОВСЬКОГО.

«Шановні колеги, любі друзі! Я думаю, що маю вже право називати вас колегами, бо ви пов'язали своє життя з однією з найкращих професій - будівельника. Дозвольте привітати вас з визначною подією в вашому житті - СТУДЕНТСТВОМ. Це, напевно, найкращі роки в житті кожної людини, найщасливіші. В складний час ви обрали свою професію. Важкий період переживає сьогодні наша галузь. Але, напевно, бачите, що Київ все-таки будується і, дійсно, є великий зріст обсягів будівельно-монтажних робіт, все більше з'являється житлових будинків, хоч в інших містах крани поки що простоюють. Правда, це й цікавий

час, тому що сьогодні закладаються підвали для відродження нашої національної галузі. Дуже хотілося б, щоб зараз ви були не лише сторонніми спостерігачами цього процесу, а активними, послідовними його учасниками та діячами. Вам доведеться реалізовувати все те, чого не змогли попередні покоління: вибудовувати новий будівельний комплекс нашої молоді держави. Але поки що ваше головне завдання - **ВЧИТИСЯ!** Як випускник цього вузу, я можу сказати, що знання, які закладають викладачі університету - фундаментальні, їх вистачає на все життя. Треба тільки оновлювати їх, бути в ногу із своїм часом...»

Свої побажання висловлювали першокурсникам і студенти старших курсів та колектив художньої самодіяльності КНУБА..

ПЕРШИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КВИТОК був традиційно вручений ректором нашого університету першокурснику: «Вважайте, що я вручив його кожному з вас, - сказав Анатолій Михайлович ТУГАЙ в той момент, - так як це було зі мною 40 років назад, коли я також отримав студентський квиток. Успіхів вам!» З рук нашого ректора пролунав і перший студентський дзвінок. «А+Б»

ДО 70 - ЛІТТЯ АЛЬМА - МАТЕР

Наступного року Київському національному університету будівництва та архітектури виповниться 70 років.

Зберуться до своєї альма-матер її випускники, кому вона надала фундаментальні знання та професію, для кого це були найщасливіші, найнезабутніші часи.

В архіві «А+Б» збереглися фотографії, коли наш КІБІ (головний корпус - 1962 рік) та 9-ти поверховий (1977 рік) ще будувався і будували студенти «СВІЙ ДІМ - СВОЇМИ РУКАМИ».

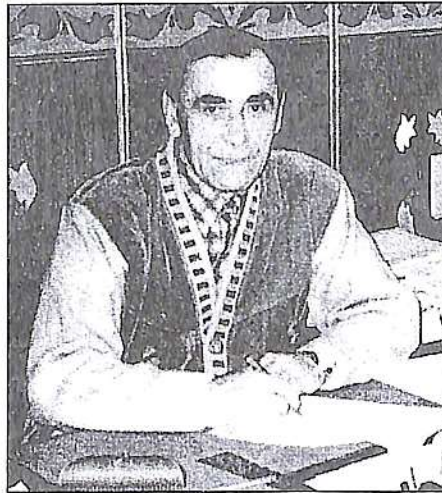

35-Й ЮВІЛЕЙ ФАКУЛЬТЕТУ АБВ

Саме стільки років тому організовано було новий факультет.

1 вересня 1964 року будівельно-технологічний факультет Київського інженерно-будівельного інституту було поділено на два: будівельно-технологічний та автоматизації будівельного виробництва. Деканом нового факультету став доцент кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин, к. т. н. Георгій Архипович САРАНЧА. Понад 20 років (1964-1985 рр.) Г. А. САРАНЧА очолював факультет АБВ.

Ми звернулися до нинішнього декана факультету, під керівництвом якого вже 14 років ведеться підготовка молодих кадрів з 4-х спеціальностей, професора В'ячеслава Миколайовича СМІРНОВА і попросили відповісти на питання «А+Б».

будівельно-технологічного факультету і 209 студентів вечірньої і заочної форм навчання, що були переведені на IV-VI курси із загальнотехнічного факультету.

В 1964 р. відбувся перший прийом студентів на I курс денної форми навчання по спеціальності АБВ. Було прийнято 4 групи (100 чол.). Також на спеціальність БМО до нас вступили 25 чол. (I група).

- В'ячеславе Миколайовичу, скажіть, будь ласка, як за час існування факультету АБВ створювався його науковий потенціал?

- Створювався із самого початку його організації. Так, наприкінці 1965 р. наказом Міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР була затверджена Рада факультету по присудженню вченого ступеню кандидата технічних наук з спеціальностей: «Будівельні, путьові, дорожні машини та обладнання», «Автоматизація будівельного виробництва», «Машини і обладнання для виробництва будівельних матеріалів, збірного залізобетону і цементу». Головою Ради було призначено доцента, к. т. н. Г. А. САРАНЧУ, вченим секретарем - доцента, к. т. н. В. Л. БАЛАДИНСЬКОГО.

Першим на Раді факультету захистив дисертацію на здобуття вченого ступеню кандидата технічних наук старший викладач кафедри будівельних машин П. Н. ТЮТЮННИКОВ.

28 років тому на базі галузевої лабораторії з наукової організації учбового процесу на факультеті створюється кафедра «Наукової організації праці і ергономіки» (зав. каф., доцент, к. т. н. В. Я. ОЖОГІН (1971-1984 рр.), професор, к. т. н. Є. О. ЛИТВИНЕНКО (1984-1988 рр.).

Найзначнішими науковими досягненнями кафедри є розробка і створення цілого ряду перших машин для контролю знань і навчання студентів, а також методики їх використання. Перша в СРСР контрольно-ка знання студента машина «Ласточка» послужила початком для створення цілого сімейства навчальних машин від «КІСИ-3» до «КІСИ-11». Ці машини знайшли масове використання в усіх вищих і середніх навчальних закладах СРСР. Так, до 1980 року заводами республіки їх було виготовлено понад 50 тис. Вони стали основою для створення при використанні ЕОМ. Машини серії «КІСИ» і система організації учбового процесу при їх використанні експонувались на 19 міжнародних виставках і відзначені 25 нагородами. По розробленій тематиці вчені інституту надрукували понад 120 праць, в тому числі 3 монографії, 2 учбових посібника. Було прочитано цикл лекцій у Німеччині, Чехословаччині, Болгарії і ін. країнах.

З 1988 р. ця кафедра перетворена у кафедру охорони праці і навколишнього середовища і передана на сантехнічний факультет.

У 70-х роках в умовах науково-технічної революції значно збільшилися масштаби будівництва. Це вимагало внести зміни в структуру будівельного виробництва, в методи і засоби управління будівництвом. У сферу управління широко впроваджувалась електронно-обчислювальна техніка і економічно-математичні методи. Виникла потреба у спеціалістах нового профілю, які спроможні розробляти, впроваджувати і експлуатувати автоматизовані системи управління і проєктування. Для підготовки таких спеціалістів у 1971 р. на факультеті оголошується прийом на стаціонар зі спеціальності «Автоматизовані системи управління». Перший випуск інженерів-системотехніків (АСУ) та САПР відбувся у 1980 та 1991 рр.

Зараз на факультеті ведеться підготовка бакалаврів, спеціалістів і магістрів з 4-х спеціальностей. Підготовку фахівців з цих спеціальностей ведуть 6 кафедр: будівельних машин, експлуатації і ремонту будівельних машин, автоматизації будівельного виробництва, електротехніки і електроприводу, систем автоматизації проєктування і управління, прикладної математики.

- Дякую за розповідь.

Бесіду вела І. ГЕРАЩЕНКОВА.

- Скажіть, будь ласка, професоре, коли було організовано факультет, то які кафедри відійшли до нового факультету АБВ?

- Будь ласка. Для організації навчання на нашому факультеті з будівельного факультету до нас відійшла кафедра будівельних машин (тоді її очолював доцент, к. т. н. Ю. О. ВЕТРОВ). З будівельно-технологічного - кафедра експлуатації і ремонту будівельних машин (зав. кафедрою доцент, к. т. н. П. Г. ГРЕБЕЛЬНИК). З сантехнічного факультету - кафедра електротехніки і автоматики (зав. кафедрою доцент, к. т. н. П. Є. ВАКУЛИК). І скажу про кількісний склад викладачів на факультеті. Працювало тут 42 чоловіки, з них 3 - доктори технічних наук, професори, 11 - к. т. н., доценти.

- По яких спеціальностях спочатку готував фахівців факультет і який контингент був на факультеті?

В 1964 році, коли все почалося, студентська молодь готувалася по 2-х спеціальностях на денній, вечірній і заочній формах навчання. Це були спеціальності БДМ - будівельні, дорожні машини та устаткування із присудженням кваліфікації інженера-механіка. АБВ - автоматизація та комплексна механізація будівельної промисловості із присудженням кваліфікації інженера-електромеханіка.

Контингент факультету складав 264 студента, з них 55 чоловік вчилися на стаціонарі. Вони були переведені на II курс з

архітектура 4 будівництво

ДОСТОЙНИХ, МИЛИХ, ЗАСЛУЖЕНИХ ВІТАЄМО!

Доцента кафедри фізвиховання,
Заслуженого тренера України з боксу і кік-боксингу

**ДІЛЕНЯНА
МКРТИЧА ОГАНЕСОВИЧА**
з його першим півстоліттям!

25 років віддав наш ювіляр учбовій та спортивній роботі в КНУБА, написав 30 наукових і науково-методичних праць, має винаходи.

Для спортсменів, яких він підготував, а це і майстри спорту, 95 кандидатів, 160 спортсменів 1 розряду і близько 800 - масових розрядів, доцент ДІЛЕНЯН є найкращим метром спорту, людиною невичерпної енергії, творчого ентузіазму, мудрим педагогом. Результатом його праці є його учні - учасник Олімпійських ігор в Лос-Анжелосі ПЕРЕЛІС КОКА з архітектурного факультету, чемпіон світу С. КУТИБАСВ з АТП, переможець міжнародних змагань Б. КАЛАШНИК з СТФ, Р. МІНГАЛІЄВ (МБГ), С. ГАСАНОВА (СТФ) -переможці міжнародних змагань. Саме йому як кваліфікованому спеціалісту довірено було стати суддею національної категорії з боксу та кік-боксингу України, він є і членом федерації Києва з цих видів.

Мкртич Оганесович користується заслуженим авторитетом в своєму колективі. Від усієї душі бажаємо йому здоров'я, добра, щонайбільше спортивних здобутків. Нехай Ваше енергією зігріте серце ще довго-довго не знатиме втоми, пристрасно і молодю служить його величності – СПОРТУ!
ДРУЗИ, КОЛЕГИ, СТУДЕНТИ

Професора
Степана Оксентьовича
СЛЮСАРЕНКА
з ювілеєм!

Шановна людина, що поєднує блискучий талант педагога і організатора науки з людськими якостями найвищого гатунку.

Пройшовши важку школу трудового виховання та війни, він не тільки не розгубив свій оптимізм, відчуття справедливості, вимогливості до студентів та об'єктивність, за що його високо цінують не тільки випускники університету та колеги по роботі, а й науковці та виробничники з інших наукових центрів України та зарубіжжя.

Для багатьох, хто працює в галузі будівництва, Степан Оксентьович є взірцем організатора і виконавця та чуйної і відповідальної людини.

Від широкого серця зичимо Вам, дорогий ювіляре, довгих років життя, доброго здоров'я та успіхів у підготовці кадрів будівельників для України та близького і далекого зарубіжжя!

На яких ділянках Ви б не працювали, чи декана будівельного факультету, чи завідуючого кафедрою, чи Голови Ради ветеранів університету, Ви завжди змінили добитись найвищих результатів і зберегти високий моральний клімат в колективі.

З незмінною повагою до Вас

ДРУЗИ, КОЛЕГИ, СТУДЕНТИ.

ПОДЯКА - ТУРБОТЛИВИМ РУКАМ!

Багатьом співробітникам та студентам нашого КНУБА пощастило відпочивати в цьому році – в спортивно-оздоровчому таборі університету, що в Кончі-Заспі (більш звично говорити в П'ятихатках на Козинці). Табору в цьому році виповнилося 40 років з дня заснування. Це багато чи мало? Як раз це вік, коли можна все зважити, проаналізувати. Багато людей можуть пригадати свої студентські роки, які пов'язані з ним і... Табір майже не змінявся, і ті, хто вже давно не був там, були приємно здивовані цього року - як добре відпочивати тут, поруч з Києвом, майже в стінах рідного КІБІ, тому що майже все створювалось та будувалось тут руками наших студентів і викладачів.

Сонце, повітря й вода! Всі три компонента присутні тут і, крім того, в цьому році турботливі руки директора табору

Катерини Павлівни ТАРАСЕНКО та її колег змогли створити особливий мікроклімат - відчуття комфорту та чистоти усюди: і на території, і в їдальні, і в стосунках між відпочиваючими та співробітниками табору. Всі працівники табору, (а в цьому році на базу відпочинку виїжджав і санаторій-профілакторій) хто працював тут, випромінювали тепло і доброту. Велика подяка їм за це. Відпочиваючі 2-го заїзду дякують і адміністрації університету, і профкому, і всім, хто допоміг нам відпочити!

Дуже хотілося б, щоб база відпочинку в П'ятихатках працювала кожного року, а ми прагнемо допомогти в її благоустрої, по можливості.

Л. ЛАВРИНЕНКО,
з подякою від відпочиваючих

ВІЙСЬКОВА ПІДГОТОВКА - «ДОБРЕ»

У відповідності з наказом Міністра МНС України і згідно з програмою навчання в університеті на базі навчального центру військової частини Д-0040 з 5 по 17 липня були проведені навчальні збори зі студентами 4-го курсу, які навчалися на військовій кафедрі університету.

В ході навчального збору були заплановані та проведені практичні заняття з головних тем тактики дій підрозділів військ ЦО, спеціально-рятувальної, військово-технічної підготовки, виконання студентами навчальної вправи стрільб із автомату.

До речі, студенти нашого університету чи не єдині в Україні проводять учбові збори на навчальній базі військової частини. Керівництво військової кафе-

ри, студенти вдячні МНС України, командуванню в/ч Д-0040 за надану можливість якісно завершити навчання по військовій підготовці. План учбового збору виконаний повністю, порушень військової дисципліни не було.

18 липня 1999 року у військовій частині Д-0040 було організовано і проведено прийняття військової присяги на вірність народу України.

За підсумками здачі державного випускного іспиту по військовій підготовці в кращу сторону відмічаються студенти факультетів будівельного та міського будівництва. Серед студентів, що склали іспит на «відмінно»: А. МАХИНЯ, А. СЕМЕНЯК, В. АДАМЕНКО, С. КАЗАНЦЕВ, О. ГОЛІНКО, С. РОМАНУШКО - будівельний факультет; О. СТЕЛЬМАХ, О. КУ-

ЦЕВИЧ, В. ДУБОВИЦЬКИЙ, Р. ДЕМ'ЯНЕНКО, О. ВЕРБА - факультет міського будівництва; С. ШИЯН, Ю. ЗІНЧЕНКО, В. ШЕПЕЛЬ, С. МІСЮРЕНКО - факультет автоматизації будівельного виробництва та багато інших, всього 47 студентів.

Хорошого результату досягнуто насамперед за рахунок високої професійної майстерності викладачів військової кафедри, їх самовіддачі при проведенні занять.

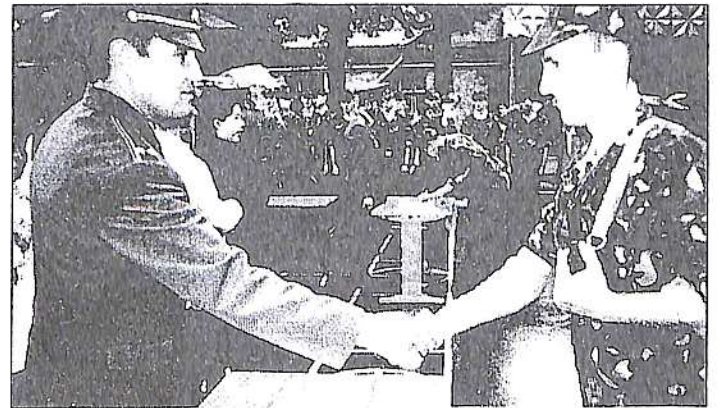
Звичайно, якість навчання студентів можливо підвищити при достатньому забезпеченні кафедри електронно-обчислювальною технікою, новими зразками засобів малої механізації рятувальних робіт. □

О. ІВАНЧЕНКО,
зав. методичним кабінетом
військової кафедри

Перший заступник Міністра МНС України генерал-лейтенант В. В. ЛОГІНОВ вітає із прийняттям присяги. *Фото автора*

З прийняттям присяги студента факультету міського будівництва Сергія СЮМАКА поздоровляє підполковник І. П. МАЛИШ. *Фото автора*

СКАРБНИЦЯ ЗНАНЬ!

Книга - наш кращий друг. Без неї не буде шляху до пізнання нового, до збагачення знань. Отже, бібліотека - це скарбниця знань. Наша бібліотека є одним з найбільших книгосховищ літератури з будівництва і архітектури, а також з інших галузей знань. У фонді її понад 1 млн. екземплярів підручників та учбових посібників, монографій, наукових праць, методичних розробок, періодичних видань. Крім технічної літератури, бібліотека має великий фонд художньої літератури та художньої періодики, інформаційної та довідкової літератури. До послуг читачів працює відділ МБА як посередник з іншими бібліотеками Києва.

Запрошуємо всіх бажаючих до нашої бібліотеки. Завжди раді вас бачити!

30 вересня - офіційне свято бібліотек всіх рівнів у нашій державі. В цей день ми щиро привітали всіх працівників нашої бібліотеки з професійним святом, побажали їм здоров'я та всіляких радощів в житті!

Н. КУРБАНОВА, зав. відділом періодики бібліотеки

ДЕЦИБЕЛИ ОДНІЄЇ ГІТАРИ ЗАГЛУШАЮТЬ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР

Клуб нашого університету свого часу немало зробив для цієї справи. В університеті біля 40 років існує вокально-оперна студія, якою 30 років керувала Ніна Іванівна СКОРОБОГАТЬКО. Вона народилася у 1894 році в родині ветеринарного лікаря, актора-аматора, який змалку прилучив доньку до мистецтва. В 1913 році вступила до Київської консерваторії, після закінчення якої працювала як концертмейстер в Житомирському музично-драматичному театрі, а з 1923 року - в Київській опері, до самої Вітчизняної війни була головним концертмейстером, Ніна Іванівна працювала з такими корифеями української опери як М. І. ЛИТВИНЕНКО-ВОЛЬГЕМУТ, І. С. ПАТОРЖИНСЬКИЙ, Л. А. РУДЕНКО, сестрами І. та Л. МАСЛЕНИКОВИМИ та багатьма іншими. А з Оксаною ПЕТРУСЕНКО Ніну СКОРОБОГАТЬКО пов'язала не тільки наполеглива спільна праця. Талант Оксани Андріївни доповнювався майстерністю і працею Ніни Іванівни усе життя. Вони були щирими подругами і пам'яті Оксани ПЕТРУСЕНКО Н. І. СКОРОБОГАТЬКО залишилася вірною назавжди.

Невгамовна Ніна Іванівна, залишивши працю в Київській опері, спочатку в 1958 році створила в КІБІ вокальний гурток, а у віці 70 років в 1964 році заснувала в Київському інженерно-будівельному інституті вокально-оперну студію, якій віддала майже 30 останніх років життя. Хто попадав у силове поле цього митця, яке вона випромінювала, вже не міг не прислухатися до кожного її слова, не користатися по-

Україна у всьому світі завжди вважалася музичною та співочою країною, маючи своє неповторне обличчя.

Але не буде перебільшенням, якщо сказати, що зараз з музичним вихованням молоді далеко не все гаразд. Переважна більшість молодих людей віддає перевагу сучасній бездуховній музиці, в якій переважає ритм, а за кількістю децибелів одна гітара може заглушити симфонічний оркестр. Мелодія найчастіше примітивна, а тексти - вульгарні і банальні, при цьому в одній пісні одні й ті ж слова модно повторювати багато разів. Наші радіо і телебачення не займаються вихованням музичної культури у молоді, а потурають несмаку. Годинної передачі «Класік-прем'єр», навіть не кожної неділі до смішного недостатньо.

Замість опери або симфонічного концерту молодь, в кращому випадку відвідує галасливі шоу, які, як правило, не відзначаються гарним смаком.

Я двічі був у США, відвідував провідні європейські країни, де пересвідчився, що сучасна інтелігенція навіть у молодому віці там зараз віддає перевагу класичній музиці, класичній драматургії, серйозній літературі.

Переконаний, що вищі учебові заклади України, в тому числі й технічні, мають сприяти розвитку та вихованню гарного музичного смаку у молоді, повинні допомогти майбутній інтелігенції України відкрити для себе це велике чудо, бо людина яка не розуміє, не сприймає і не реагує на справжню музику, багато втрачає в житті.

радами та величезним досвідом майстра.

Результати такої самовідданої праці були значними. В основі роботи вокально-оперної студії мали місце уривки з опер, дуети, тріо, романси та народні пісні. На протязі всіх років в роботі студії активну участь брали студенти, викладачі та співробітники інституту. Лише перелік зробленого свідчить про серйозність та високий рівень досягнутого. У співдружності з відомими режисерами В. БЕГМОЮ, В. БОРИЩЕНКОМ були поставлені дві сцени з опери «Царева наречена» М. А. РИМСЬКОГО-КОРСАКОВА, фрагменти з опери М. ЛИСЕНКА «Наталка Полтавка» та С. С. ГУЛАКА-АРТЕМОВСЬКОГО «Запорожець за Дунаєм», дует Фігаро та РОЗІНИ з опери Д. РОССІНІ «Севільський цирульник», три сцени (в саду, дуелі та заключна) з опери П. І. ЧАЙКОВСЬКОГО «Євгеній Онегін», другий акт опери Д. ВЕРДІ «Травіата» та інші. Якщо взяти до уваги, що ці уривки йшли без диригента і у фортепіанному, а не оркестровому супроводі, то стають зрозумілими ті труднощі, які успішно долали студійці. Незабутніми для студійців були концерти-зустрічі з композиторами ПЛ. МАЙБОРОДОЮ, Л. КАУФМАНОМ, видатним диригентом Н. РАХЛІНИМ та іншими.

Ніна Іванівна мріяла, щоб частина її учнів стала співаками-професіоналами. Із студійців вийшли на професійну сцену І. НЕЧИПОРКО - спочатку яскравий соліст камерного хору ім. ЛЯТОШИНСЬКОГО, пізніше - соліст хору ім. Г. ВЕРЬОВКИ. І. ХРИСТЕНОК - випускник КІБІ - соліст Київської оперети, В.ПРОКОПЕНКО - соліст Укрконцерту.

ДЕЦИБЕЛИ ОДНІЄЇ ГІТАРИ ЗАГЛУШАЮТЬ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР

В студії підготував партію Петра з «Наталки-Полтавки» Ю. ХОМИЧ, який став солістом опери. Ніна Іванівна листувалася з великим українським співаком Іваном Семеновичем КОЗЛОВСЬКИМ, який в одному з листів писав: «Побільше б таких прикладів, таких студій як Ваша. Честь і хвала тим, хто Вас підтримує. Все це приносить величезну користь».

За час існування студії змінювався її склад, репертуар, але незмінною була висока вимогливість і величезна музична культура керівника. Ніна Іванівна прожила велике творче життя. Пішла з нього трішки не досягнувши до свого 100-річчя. Н. І. СКОРОБОГАТЬКО, як неординарна особистість в українській музичній культурі, автор книги спогадів «Нотатки оперного концертмейстера», заслуговує на нашу пошану, щирю любов і вірну пам'ять. Ніна Іванівна та історія діяльності студії заслуговують на те, щоб

зайняти відповідне місце в музеї нашого університету.

Зараз студія продовжує своє життя, нею керує відомий хоровий диригент і композитор, Заслужений артист України, професор національної музичної академії В. О. МАЛЬЦЕВ. Акцент зроблено на виконання українських пісень, дуетів та творів українських композиторів, як класичних, так і сучасних. В репертуарі студії також російська та світова класика. Ми будемо дуже раді молодому поповненню студії. Запрошуємо бажаючих на заняття щопонеділка.

В.С. МИХАЙЛЕНКО,

*учасник студії, Заслужений діяч науки України,
віце-президент АН вищої школи України,
завідувач кафедри нарисної геометрії
та комп'ютерної графіки,
доктор технічних наук, професор*

Після спектаклю «Наталка-Полтавка», 1974 рік

Біля роялю Н. І. СКОРОБОГАТЬКО, народний артист України, постановник В. П. БОРИЩЕНКО та ін.

ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ

«А+Б», наша університетська газета, веде рубрику «Зізнання». І хоч матеріалу для неї не дуже багато, але все ж таки наші читачі, молоді люди, діляться із газетою наболілим, сокровеним, розповідають про свої пригоди у блиц-інтерв'ю.

Пропонуємо кілька зізнань.

**ТИ
ПРИЗНАЙСЯ
МЕНІ
або
ДУБОВИЙ ЛИСТОК**

Восени не прийнято писати про кохання. Для цього існує весна: сонце, блакитне небо і ніжна яскрава зелень.

Так уже влаштована людина: навесні їй завжди здається, що все попереду... А коли все минуло?

Герой тургенівського роману Рудін порівнював кохання сильного серця із дубовим листком. Восени, коли інші дерева скидають своє вбрання, дубове листя тримається на гілках аж до весни, поки не виросте молоде. Так і сильне кохання - вже минуле, зів'яле, тримається у серці доти, поки на зміну йому не прийде нове. Але... скільки чекати?..

«Я не можу забути його, - каже моя подруга, - намагаюся, але ... не можу».

Дійсно, скільки марних зусиль ми докладаємо, щоб вирвати з серця отой «дубовий листок»? ВІН – той, хто вже пішов із вашого життя назавжди: - все одне займає місце в серці і вдень, і вночі. А скільки ображених дівчат знаходять собі першого-ліпшого, переважно далекого і нелюбого, щоб засвідчити свою образу кривдникові.

Дивись, мовляв, маю іншого, кращого за тебе... а ти мені тепер байдужий. Але це не вирішення проблеми - влаштувати власне життя, керуючись девізом «ЙОМУ на зло».

Скласти покійно руки й опускатися на дно своїх сумних почуттів - це так легко, особливо, коли за вікном осінь. Але це теж не вихід.

Я радила подрузі урізноманітнити своє життя: театр, музеї, молодіжні клуби, якась робота, нове захоплення... Свіжі враження, нові друзі підтримають та допоможуть побороти депресію. А кохання?... Може, все-таки варто зберегти в серці цей зів'ялий листок, адже це спогади про хороше, світле, хай нерозділене, але надто дороге почуття, щоб викидати його. Шкода, що не кожен здатний зрозуміти високе почуття. Зрештою, весна прийде знову...

Т. КОЖИНСЬКА, студентка

ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ ЗІЗНАННЯ

«ХОЧУ ЧОЛОВІКА - ГРЕКА, ТУРКА, ФІНА ЧИ ТАДЖИКА»

Чимало дівчат мріють вийти заміж за іноземців. Когось приваблює екзотика, когось - спосіб їхнього життя, а ще когось - гроші. Хтось бачить у цьому єдиний, як їм здається, порятунок від задушливої безвиході: безробіття, безгрошів'я, безперспективності.

Люба СКЛЯРЕНКО (ім'я та прізвище змінені - від ред.), наша випускниця трирічної давності, теж мріяла про... Та про це вона краще розповість сама.

- Любо, про що ж Ти мріяла?

- Звичайно, вийти вдало заміж. А «вдало» для мене означало - за іноземця.

- Як Ти познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком?

- Через знайомих. Віктор, чоловік моєї однокласниці, працює на одному

із київських підприємств, куди приїхали інженери з Італії для запуску нової італійської лінії. Серед них був Ернесто, з яким згодом і познайомив мене Віктор.

- І що, між вами, як то кажуть, одразу «проскочила іскра»?

- Іскра? Та ні, не все так романтично... Ернесто набагато старший від мене, йому 46 років. Він привабив мене своєю впевненістю, респектабельністю, усталеними поглядами на життя... От я і подумала, що буду жити, як у Бога за пазухою...

- Твої сподівання здійснилися?

- Майже... Я вийшла заміж за Ернесто, живу в Італії. У нас народився син. Здавалося, повна ідилія. Але через місяць після народження Валентина,

чоловік сказав, що мені пора влаштуватися на роботу. Я заперечувала, мовляв, ми й так живемо в достатку. Але у відповідь почула ультиматум: або я буду працювати, або він мене вижене з дому. Та ще й почав дорікати: «Я тебе голу-босу взяв, у тебе була одна пара взуття, а поглянь зараз на свій гардероб...»

- І Ти підкорилася?

- Довелося. Пішла працювати у косметичний салон.

- Любо, яка у вас зараз атмосфера в сім'ї? Ви сваритесь?

- Та ні... Дуже рідко. Загалом усе добре.

- Ти щаслива?

- Мабуть...

З бесіди в «А+Б»

ПОМРІЄМО РАЗОМ ...

Кілька наших приятелів, довідавшись, що відкрита зізнавальна рубрика, охоче поділилися своїми бажаннями, зітханнями, освідченнями тощо.

Бажаємо, щоб рубрика цвіла від ваших зізнань, зичимо відшукати те, чого найбільше хочете, про що найбільше мрієте... Отже.

♦ «Щоранку помічаю, коли він іде до університету. Я навіть не знаю його імені. Просто бачу його зі свого вікна. А підійти боюся. Я ж все-таки дівчина. А мене вчили, що першими повинні знайомитися хлопці. Що ви мені порадите? Наталя, 19 років».

♦ «Із днем народження вітаю свою найдорожчу подругу КАТЮ! Бажаю їй завжди залишатися такою

ж веселою, гарною, привітною! Нехай щастить тобі у всіх починаннях! Твій друг МИКОЛА».

♦ «Я - невідомий студент, один із тисяч гноблених та пригноблених, нещасних та скривджених, бідних та не дуже невідомих студентів, уповноважений заявити: життя на Марсі! А на Землі - це щось нечуване - викладачі почали втікати з пар. Напевно, все-таки буде кінець світу... Жити так далі не можна. А---й»

P.S. А про що хотіли б написати Ви? Пам'ятайте: радість, розділена з друзями - подвійна радість, а розділений смуток - це півсмутку. Приходьте до нас, в 346-ту, центральний корпус. Пишіть до нас.

«А+Б»

ОБ'ЯВА ОБ'ЯВА ОБ'ЯВА ОБ'ЯВА ОБ'ЯВА ОБ'ЯВА ОБ'ЯВА

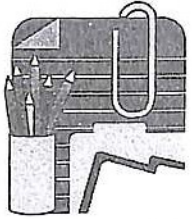
ДО ВІДОМА КЕРІВНИКІВ ФАКУЛЬТЕТІВ, КАФЕДР, ДЕКАНАТІВ,
УЧБОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ УНІВЕРСИТЕТУ!

У ЗВ'ЯЗКУ З ПЕРЕХОДОМ ВИКЛАДАННЯ УЧБОВИХ ЗАВДАНЬ НА ДЕРЖАВНУ МОВУ З'ЯВИЛАСЯ НЕОБХІДНІСТЬ ОНОВЛЕННЯ ДЕМОНСТРАЦІЙНОГО ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ ТА СТЕНДІВ.

В НАШОМУ ВУЗІ ЦЯ РОБОТА ВИКОНУЄТЬСЯ СИЛАМИ ЛАБОРАТОРІЇ ЕСТЕТИКИ ІНТЕР'ЄРУ ВУЗІВ (ЛЕІВ).

З ПРОПОЗИЦІЯМИ ЗВЕРТАТИСЬ В КІМНАТУ 712. ТЕЛ. 241-55-36; внутр. - 5-36.

НА ВАШІ ПИТАННЯ ВІДПОДАЄ ЮРИСТ ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ ДОБАШ

До юрисконсульта університету в ці дні найчастіше приходять відвідувачі з проханням розповісти детальніше про порядок перерахунку пенсій науково-педагогічним працівникам державних вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, тобто закладів таких як наші КНУБА.

Редакція вирішила допомогти в цій проблемі і надрукувати витримки з постанови Кабінету Міністрів від 27 травня 1999 р. за № 924:

«Відповідно до частин дев'ятої та тринадцятої статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Пенсії науковим працівникам державних наукових установ, організацій та науково-педагогічним працівникам державних вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, які вийшли на пенсію з посад, передбачених переліком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 27 травня 1999 р. №923 (далі - наукові працівники), до набрання чинності Законом України «Про наукову і науково-педагогічну діяльність», перераховуються із середньомісячної заробітної плати за останні 24 місяці перед зверненням наукового працівника за перерахунком пенсії або із заробітку за період роботи, з якого науковому працівнику, було раніше обчислено (перераховано) пенсію за документами пенсійної справи з урахуванням таких умов:
 - перерахунок пенсій, призначених із заробітку до 1 січня 1992 р. здійснюється у порядку, встановленому підпунктом «б» і постанови Кабінету Міністрів України від 8 грудня 1997 р. №1357 «Про коригування заробітку для обчислення розміру пенсій»
 - перерахунок пенсій, призначених з урахуванням заробітку з 1 січня 1992 р. здійснюється у порядку,

встановленому пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України від 8 грудня 1997 р. № 1357.

2. Розмір перерахованих пенсій не може перевищувати 90 відсотків посадового (чинного) окладу з урахуванням надбавки за науковий ступінь або вчене звання.
3. Стаж роботи наукового працівника для перерахунку пенсій визначається згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 27 травня 1999 р. №923.
4. Перерахунок та виплата пенсій науковим працівникам провадяться після звільнення з роботи. У разі прийняття на роботу або звільнення з роботи пенсіонери зобов'язані в 5-денний термін повідомити про це органи, які призначають пенсію, і подати довідку з місця роботи про дату прийняття на роботу чи звільнення з роботи.
5. Перерахунки пенсій відповідно до цієї постанови провадяться:
 - з 22 червня 1999 р. - науковим працівникам, які мають науковий стаж:
 - чоловіки - 30 років, жінки - 25 років;
 - з 1 січня 2000 р. - науковим працівникам, які мають науковий стаж:
 - чоловіки - 25 років, жінки - 20 років;
 - з 1 липня 2000 р. - науковим працівникам, які мають науковий стаж:
 - чоловіки - 20 років, жінки - 15 років

Витримки з Постанови Кабінету Міністрів від 27 травня 1999 р. № 923

1. Затвердити перелік посад наукових працівників державних наукових установ, організацій та посад науково-педагогічних працівників державних вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, перебування на яких дає право на одержання пенсії та грошової допомоги при виході на пенсію від

повідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (далі - перелік), що додається.

2. До наукового стажу зараховується:
3. робота на посадах, зазначених у перелік (у тому числі в наукових установах та вищих навчальних закладах колишніх УРСР, інших республік СРСР, а також СРСР (з дати присудження наукового ступеня або присвоєння вченого звання).

ПЕРЕЛІК

посад науково-педагогічних працівників державних вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації, перебування на яких дає право на одержання пенсії

Найменування установи, організації, закладу:

Державні вищі навчальні заклади та державні заклади післядипломної освіти (їх філії) III-IV рівнів акредитації (інститут, консерваторія, академія, університет тощо), підпорядковані їм наукові установи

Найменування посади:

Керівник (ректор, начальник) державного вищого навчального закладу або державного закладу післядипломної освіти (їх філії); заступник керівника (ректора, начальника) з основних напрямів діяльності установи; завідувач, професор, доцент, старший викладач, викладач, асистент кафедри (курсів); керівник (директор, начальник) наукової установи; заступник керівника (директора, начальника) з основного напрямку діяльності установи; учений секретар установи; керівник, заступник керівника, головний науковий співробітник, провідний науковий співробітник, старший науковий співробітник, науковий співробітник і молодший науковий співробітник підрозділу (частини, сектору, лабораторії тощо) з основного напрямку діяльності у складі вищого навчального закладу, державного закладу післядипломної освіти, наукової установи. □

Я К З Н А Й О М И Т И С Я

Правила хорошого тону потребують, щоб майже у всіх випадках знайомства існував посередник в особі загального доброго знайомого, який може вас представити жінці. І навпаки, таким же чином вона знайомиться із чоловіком або іншою жінкою. Якщо ж новий знайомий чи знайома зовсім не зацікавлені в продовженні знайомства, то краще скромно відійти.

Знайомство ускладнюється, якщо посередник відсутній. Зняти головний убір і заговорити на вулиці з незнайомкою так само нетактовно як тільки-но зайнявши місце, розпочати довірчу бесіду в театрі чи ресторані з незнайомою сусідкою.

Однак не треба втрачати надію. Можна підняти предмет, який упав на підлогу, відкрити двері при вході в магазин, допомогти зняти пальто в гардеробі театру чи концертного залу. Кілька слів придатних до ситуації, що сказані в цей момент, можуть стати початком розмови і тим самим знайомства.

Для того, щоб зав'язати розмову на вулиці, в трамваї або автобусі, що, в принципі, забороняється правилами хорошого тону, яких суворо дотримувалися до останнього часу, також є деякі можливості. Наприклад, якщо на шляху до роботи ви постійно зустрічаєте в автобусі чи трамваї одну і ту ж молоду незнайомку, чого б не побажати їй «Доброго ранку», не зав'язати з нею бесіди? Якщо вона поводить себе стримано і холодно, то чоловіку краще ретируватися. Якщо ж вона дає зрозуміти, що не проти познайомитися, то ніщо не завадить піти після роботи на спільну прогулянку або піти в кіно.

Жінка, як правило, першою розмову не розпочинає і не звертається на вулиці до чоловіка, за винятком тих випадків, коли їй треба щось дізнатися чи у неї є інша серйозна причина. В

цих випадках необхідно спочатку вивчитися - це рівною мірою відноситься і до чоловіків при їх зверненні до дам, а потім подякувати за отриману відповідь. В принципі, діють наступні правила знайомства:

- **мужчину представляють жінці;**
- **молодших за віком - старшим;**
- **нового начальника відділу - директорів;**
- **спочатку називають ім'я чоловіка, молодшого за віком, молодшого за посадою, що він займає.**

Коли збирається товариство, хазяї або їх родичі зобов'язані представити гостей один одному, якщо вони не знайомі. При цьому краще не просто назвати ім'я чи прізвище, а сказати спочатку щось подібне: «Дозвольте представити вам...» або менш офіційно: «Прошу вас познайомитись...». Як правило, хазяйка знайомить між собою жінок, а хазяїн - чоловіків. Інший приклад. Завідувачий відділом запрошує співробітників до себе на вечерю. В гості до нього вже прийшли дві молоді особи. Приходять двоє мужчин. Коли їх знайомлять, обидві жінки залишаються сидіти спочатку називають імена мужчин, а потім - жінок. З дружньою посмішкою жінки подають руку мужчинам, які потискують руку, що їм простягнута, але ні в якому разі не стискують її, демонструючи свою силу. Мужчини чекають, поки їм простягнуть руку. Якщо жінка необачно простягне руку першим, жінка повинна поквартитися простягнути йому руку, інакше чоловік попаде в незручне становище...

Якщо кілька гостей приходять один за одним і хазяї не встигають познайомити їх друг з другом, то хтось з чоловіків (родич хазяїв або добрий друг) повинен допомогти й взяти ці функції на себе. Тих гостей, що запізнилися та прийшли під час вечері, проводжають на їх місце за столом і

знайомлять спочатку тільки із сусідами по столу. Це зовсім не покарання, але чому б гостям, що прийшли своєчасно, не доїсти спокійно свій суп?

Під час знайомства мужчина не повинен низько вклонитися, але й відбуватися сухим телеграфним повідомленням «Надзвичайно рад» або «Дуже приємно» також не треба. Тут краще всього злегка вклонитися. А якщо до цього ще додати, що ви вже дещо чули про того, кому тебе представляють, задоволені познайомитися особисто, то це буде повністю в дусі нашого часу, який вже значною мірою позбавлений від нічого незначущих фраз.

Звичайно, спочатку гостям представляють тих, хто прийшов пізніше, а потім в невимушеній формі називають імена решти. Якщо гостей небагато, їх знайомлять окремо. Знайомлячись, чоловіки встають. Жінки залишаються сидіти, за винятком випадків, коли гість, який прийшов, є значно старшим або займає досить високе становище.

На офіційних прийомах або коли гостей дуже багато, буває, що представлятися доводиться самому. Мужчини при цьому називають лише своє прізвище, злегка вклоняючись. Жінки можуть представлятися самі. І ще одне - жінка сама себе представляє лише жінці. На офіційних прийомах, оскільки імена громадських діячів загальновідомі, називають імена лише тих, кого представляють.

Не треба представляти свого супутника під час нетривалої зустрічі (на вулиці, в транспорті). Але, якщо розмова затягується, належить представити незнайомих людей друг другу.

Зупиняючись на короткий час в готелях, зустрічаючись там за спільним столом, знайомитися також не обов'язково. Можна обмежитися просто привітанням.

«А + Б»